

ТАЗИ ПРЕКРАСНА ПУБЛИКА

ВСЯКА година Русе посреща пролетта с музика. Фестивалът „Мартенски музикални дни“ стана неделна част от тържеството на събудената природа. Празничност в концертната зала, в атмосферата на града, в настроението на хората.

Русенци обичат своя фестивал, защото те го създадоха, а той, от своя страна, помогна и помага да се извисява художественият им вкус, да стават те истински ценители на музикалното изкуство. Не случайно гостуващите в Русе изпълнители — диригенти, пианисти, цигулари, се възхищават от тази „прекрасна публика“.

Чие често говорим, че градът ни има богати музикални традиции, че се слави като „песен град“. Наистина, певческата самодейност има далечно начало, а по време на народната власт достигна върхови

постижения в лицето на представителните хорове „Родина“ и „Дунавски звуци“. По обичаите изобщо музиката влиза в по-трайно съприкосновение със симфоничния жанр, след като бе създаден симфоничният оркестър. Те бяха и едни от първите посетители на концертите, когато фестивалът „Мартенски музикални дни“ правеше началните си стъпки. Те, ценителите на „сериозната музика“, посрещаха и изпращаха със сърдечни аплодисменти наши и чуждестранни изпълнители, проявяваха уважение и разбиране към нови произведения, получили своето кръщение на русенския подиум.

Още в първите години, обаче, сред опиянението, че градът ни е център на всестран

но утвърждаващ се международен музикален фестивал, се прокрадваше и тревожната нотка, че преобладава средната и по-напреднала възраст на слушателите. Малко бяха младите любители и особено ценители на симфоничната музика. Повечето млади хора предпочитаха естрадният жанр.

Тогава започна апостолската работа на русенските музикални институти и особено на филхармонията, на студио „Музика“ към Окръжната библиотека „Любен Каравелов“ и други. През целия културен сезон, посредством различни форми на дейност, се формираше у младежите — ученици и работници — вкус към тъй наречената „сериозна музика“. Музикалната гимназия и детските музикални школи също

помагаха. Този процес, разбира се, продължава и днес, когато в концертната зала срещаме вече въодушевена младежка публика — ценителка на симфоничното изкуство.

От друга страна, и Мартенският фестивал разшири своя периметър на въздействие, като излезе от концертната зала и отиде в заводите, за да приобщава все по-голяма част от трудещите се към изкуството, даващо висша духовна наслада. Естествено, не всичко може да се принесе на заводския подиум — по-важното тук е съприкосновението с живата музика, с „живите“ изпълнители и композитори, с тяхното слово.

Тъй фестивал и публика постепенно се превърнаха в нещо неделимо. И затова в отзиви

те си гостите на Мартенските музикални дни, като преценяват нивото на концертите, ни казва не забравят да отдадат дължимото и на русенската публика.

Видни композитори и изпълнители, които са участвували повече от един път във фестивала, са имали възможност да установят растящия ръст на публиката.

На среща с трудещи се през 1973 година съветският композитор Тихон Хренников отбелязва, че интересът на русенската общественост към концертите, пълните зали са свидетелство за неспирния растеж на жителите на нашия град.

В интервю диригентът на Букурещкия радио-симфоничен оркестър Йосиф Коита казва:

„За нас е голямо удоволствие да се срещнем с русенската фестивална публика, която в течение на изминалите години израспа тъй много, че всеки музикант би намерил в нея истински съпричастник на своето изкуство и би свирил пред нея с най-голямо увлечение“.

А сто и мнението на диригента на Катовицката филхармония Карол Стрия: „Аз обичам русенската публика, защото е много музикална и реагира твърде чувствително на всяко музикално постижение.“

„Вашият фестивал — казва съветският композитор Адмони — играе огромна роля за възпитанието на гражданите, но той има огромна роля и за изпълнителите, които чувствуват топлината на публиката“.

И на тазгодишния фестивал русенската публика ще бъде пламенен ценител и вдъхновител на нашите и чуждестранни изпълнители.

Мила ДОРОТЕЕВА